Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

saluare dñi. Numq̃d caro sola uidebit. æ
anima ibi ñ erit. Iterum dicit ipse dñs
de hominib̃. Sicut dedisti ei potestatem omis
carnis. Numq̃d in sola carne accepit po
testatem. æ ñ maxime in anima? q̃s p̃mit̃
lib̃abat. Ergo ibi erat anima. ibi caro. ibi
totus homo. æ tot̃ homo cũ uerbo. æ uer
bũ cũ homine. æ homo æ uerbũ un̄ homo.
æ uerbum æ homo un̄ ds. Dicat g̃. miserere
mei ds miserere mei. Non expauescam̃
uocem patientis mam̃ æ exhibentis. Ideo
eũ petit q̃a exhibeo. Adhoc eũ homo q̃a
misericors. ñ ut ẽditionis necessitate nas
cerer: s; ut nos de ẽditione necessitatis
liberet. Miserere mei ds miserere mei. q̃m
in te confidit anima mea. Audis magistrũ
orantẽ. disce orare. Adhoc enim orauit ut
doceret orare. quia adhoc passus ẽ ut do
ceret pati. adhoc resurrexit ut doceret spa
ri resurrectionẽ. Et in umbra alarũ tuarũ
sperabo donec transeat iniq̃tas. Hoc plane iam
totus xp̃ dicit. hoc ẽ æ uox nra. Non enim
iam transit iniquitas. adhuc feruet iniq̃tas.
Et in fine dicit dñs habundantia futuram
iniq̃tatis. Et q̃m habundauit iniq̃tas refri
gescet caritas multorũ. Qui pseuerauerit
usq̃ in finẽ hic saluus erit. Quis autẽ pseuerabit
usq̃ in finẽ. quo adusq̃ transeat iniq̃tas.
Qui fuerit in xp̃i corpore. q̃ fuerit in mẽbris
xp̃i. æ a capite didicerit patientia pseueran
di. Transi tu. æ ecce transierunt tentationes
tue. æ in alia uita in qua transierunt sua. si
ses fueris. In alia ierunt mrtes. si martyr
fueris ibis æ tu in alia uita. Numq̃d qua tu
transisti hinc. ppterea iam transit iniq̃tas.
Nascuntur alii iniq. sic alii iniq̃ moriuntur:
Quom̃ g̃ alii iniqui moriuntur: alii nascun
tur: sic æ alii iusti eunt æ alii nascuntur usq̃
in finẽ seculi. nec iniq̃tas deerit p̃mens. nec iu
stitia patiens. Et in umbra alarũ tuarũ
sperabo donec transeat iniq̃tas. idest tu p
tege me. ut abestu iniq̃tatis ñ arcea. um
braculiu p̃bebis m̃. Clamabo ad dñm altis
simũ. Si altissim̃ ẽ. quom̃ audit te clamantẽ.
Nata ẽ expimentio fiducia. Dñm inq̃t
qui bene fecit m̃. Si autẽ quã eũ quereret̃
benefecit m̃. clamantẽ me ñ exaudiret̃. Be
ne enim fecit nob̃ dñs ds. mittendo nob̃ sal
uatorẽ dñm nrm ihesum xpm. ut moreret̃
ppter dedicta nra. æ resurgeret ppter iustifi
cationẽ nram̃. Et quali b̃ uolunt mori filiũ
suũ. Pimpis. Impii autẽ ñ querebant dñm.
æ quesiti s ado. Sic ẽ g̃ ille altissim̃ ut ñ sint
abillo longe miserie nrẽ æ egenit̃ nri. q̃a
ppter ẽ dñs his qui obtriuerunt cor: Clamabo
ad dñm altissimũ. dñm qui bene
fecit m̃. Misit de celo æ saluũ fecit me.
Iam homo ipse. iam caro ipsa. iam filiũ di
scdm̃ nram̃ participationẽ manifestũ ẽ
quia saluat̃ ẽ. Et misit de celo pat̃ æ sal
uauit eũ. misit de celo æ resuscitauit eũ.
S; ut nouerit̃ quia æ ipse ds se resuscita
uit. utrũq; positũ ẽ in scptura. quia æ pat̃
illũ resuscitauit. æ quia ipse se resuscitauit.
Audite quia pat̃ illũ suscitauit. Ait̃ dicit̃
factus ẽ inq̃t obediens usq̃ ad mortẽ. mor
tẽ autẽ crucis. Ppter qd. æ ds exaltauit illũ
æ donauit illi nom̃ qd ẽ sup omẽ nom̃.
Audistis pat̃ resuscitantẽ æ exaltantem
filiũ. audite quia æ ipse car[illegible] nẽ
suã resuscitauit. In figura tẽ pli dicit ad
iudeos. Soluite tẽplũ hoc. æ in triduo
suscitabo il[illegible] iud. Augusta
autẽ exposuit nob̃ qd dicit. Hoc aũ inq̃t
dicebat de templo corporis sui. Modo ẽ
g̃ psona p̃ eamus. Ex psona hominis. exp
sona carnis dicit̃. Misit de celo æ saluũ
me fecit. Dedit in opprobriũ ẽculcantes me.